

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010061
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519010061.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného L. B., nar.XX.XX.XXXX v B., v konaní o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8Nt/14/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. marca 2020 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 12. februára 2020 sp. zn. 8Nt/14/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného L. B., nar.XX.XX.XXXX v B., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného L. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. XXX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8T/30/2017 zamietol.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č. I. 34 - 37 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, ako to vyžaduje ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku, pretože zmena právnej úpravy nie je dôkazom ktorý by bol súdu neznámy v čase jeho rozhodovania. Poukázal aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR pod č. Tpj 44/2013, z ktorého vyplýva, že podmienky obnovy konania sa netýkajú zmeny právneho stavu, t.j. zákonných predpokladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu, pričom splnením podmienky pre obnovu konania „ex lege“ je tá právna skutočnosť, ak ústavný súd vyslovil nesúlad zákona s ústavou (§ 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky), čo však v danom prípade zistené nebolo.

Okresný súd vo svojom rozhodnutí ďalej uviedol, k novele Trestného zákona účinnej ku dňu 01.08.2019, kde došlo k zmene ustanovenia § 212 Trestného zákona, ktorá bola v tomto konaní tiež spomenutá, že dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.8.2009, sp. zn. 6Obo 57/2009). Zmena Trestného zákona v ustanovení § 212 Trestného zákona však nastala až po vynesení rozsudku v predmetnej trestnej veci, takže táto skutočnosť v čase vynesenia rozsudku ani neexistovala. Okresný súd ďalej konštatoval, že skutočnosť, že osoby W. B. a M. B. mali podľa tvrdenia odsúdeného vniknúť do objektov uvedených v obžalobe pred odsúdenými a to prekonaním zámkov, resp. rozbitím okien a teda sa dopustili vlámania do týchto objektov nie je v predmetnej trestnej veci novou skutočnosťou, keďže tieto informácie vyplývajú už z podania X. B. zo dňa 6. januára 2019 v pôvodnom konaní. Vzhľadom na uvedené sa nejedná o nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ale o skutočnosti, ktoré boli známe Krajskému súdu v Trnave pred rozhodnutím o odvolaní. Záverom okresný súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania, a preto návrh zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 32 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Obvinený prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnil zahlásenú sťažnosť v rozsahu č. I. 41 - 42 spisu. V odôvodnení napadnutej sťažnosti uviedol, že v trestnom konaní (sp. zn. 8T/30/2017) sa odsúdený priznal k spáchaniu skutku v domnienke, že to bude pre neho výhodnejšie a súd priznanie zoberie do úvahy pri ukladaní trestu, hoci v skutočnosti odsúdený a spoluobžalovaní nespáchali trestný čin závažnejším spôsobom konania - vlámaním, ale zmocnili sa cudzích vecí bez prekonania zámkov, resp. bez rozbitia okien, nakoľko tieto už boli rozbité, resp. zámky vylomené. Dokonca označili páchatel'ov skutku a aj napriek tomu okresný súd rozhodol iba na základe priznania odsúdeného bez toho, žeby skúmal skutočný stav vecí. Ako novú skutočnosť odsúdený uviedol aj nátlak vyšetrovateľa z prípravného konania na základe čoho sa priznal, čomu však súd neprpisuje nijakú váhu a považuje túto skutočnosť za nepravdivú. Za dôkazy doteraz nevykonané považuje výpoveď svedkov M. Z., W. B. a M. B. a konfrontácia svedkov M. Z., W. B. a M. B. a odsúdenými W. K., X. B., R. B., O. B. a L. B.. Podľa obhajoby sú tieto dôkazy takého charakteru, že by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste a môžu mať zásadný vplyv na výšku ukladaného trestu. V závere navrhol, aby nadriadený súd zrušil uznesenie okresného súdu s tým, že vo veci rozhodne sám tak, že tejto sťažnosti vyhovie t. j. nariadi obnovu konania, alebo aby vec zrušil a uložil okresnému súdu, ktorý vo veci rozhodoval, aby znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku, na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako súd I. stupňa zistil, že :

· odsúdený L. B. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo 16. apríla 2018, sp. zn. 8T/30/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 10. januára 2019, sp. zn. 5To/107/2018 uznaný za vinného pre pokračovací zločin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona, § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, pokračovací prečin porušovania domovej slobody spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

· dňa 18. marca 2019 bol Okresnému súdu Piešťany doručený návrh odsúdeného L. B. na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8T/30/2017, ktorý odôvodnil tým, že súd pochybil pri ukladaní trestu, nakoľko mu neuložil súhrnný trest. Zároveň mal za to, že použitie asperačnej zásady pri ukladaní trestu bolo v jeho prípade neprimerane prísne aj vzhľadom na to, že mal dve poľahčujúce okolnosti. Uviedol, že súd nezohľadnil ani to, že má maloleté deti, ani to že odcudzené veci vrátil, k skutkom sa priznal a oľutoval ich. Odsúdený k doplneniu žiadosti o povolenie obnovy konania poukázal na závažný fakt pôvodného konania, že nebola splnená podmienka uloženia trestu, ktorý teraz odsúdený vykonáva, nakoľko zo strany odsúdeného nedošlo k vlámaniu sa do objektu, z ktorého boli ukradnuté veci poškodeným.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovení Trestného poriadku preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/30/2017a dospel k záveru, že tento postupoval v súlade so zákonom a správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 12.02.2020, vypočul odsúdeného k návrhu o povolenie obnovy konania, zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto

vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správneému záveru, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 399 odsek 2 Trestného poriadku, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol stručne a presvedčivo všetky rozhodné právne skutočnosti a svoje právne úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania.

Krajský súd sa s týmto odôvodnením v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a odkazuje na neho.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine.

Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdov je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktno obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Zo systematického zariadenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že v konaní o povolení obnovy konania nedochádza k opätovnému prehodnoteniu veci ale jedná sa len o posúdenie, či nová skutočnosť, ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvinenú spod obžaloby oslobodiť alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Účelom obnovy konania je odstrániť nedostatky skutkových zistení už právoplatných rozhodnutí a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Okresný súd v napadnutom uznesení v súlade so zákonom vyložil, čo je účelom obnovy konania a zároveň skonštatoval, že súd musí v prvom rade skúmať existenciu dôkazov alebo nových skutočností súdu skôr neznámych, a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samé o sebe alebo v spojitosti už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

K sťažnostným námietkam :

Sťažnostný súd poukazuje na výpoveď obžalovaného z prípravného konania (č. I. 44 vyšetrovacieho spisu sp. zn. 8T/30/2017) z ktorej vyplynulo, že sa ku skutkom uvedeným v bodoch 1 až 4 rozsudku priznal, svoje konanie oľutoval a vzniknutú škodu chcel uhradiť. K spáchaným skutkom pod bodmi 1 až 4 rozsudku, ktorých sa návrh na povolenie obnovy konania týka uviedol, že všetci piati obžalovaní sa podieľali na ich spáchaní, pričom osobitne sa na krádeže nepripravovali, len vedeli, že uvedené domy nie sú v zime obývané. Odsúdený v prípravnom konaní detailne popísal, akým spôsobom vnikli spolu so spoluobžalovanými do domu resp. aké nástroje na vzniknutie do domu použili a aké veci odcudzili, pričom spôsob vlámania bol potvrdený aj vykonanou obhliadkou miesta činu.

V sťažnosti odsúdený navrhol vykonať dôkazy a to výsluchy viacerých svedkov - M. Z., W. B. a M. B. a navrhol ich konfrontáciu so všetkými odsúdenými z trestného konania sp. zn. 8T/30/2017 (W. K., X. B., R. B., L. B., O. B.).

Z obsahu pripojeného spisu sťažnostný súd zistil, že obžalovaný (t. č. odsúdený) X. B. dňa 16.02.2017 dobrovoľne vydal liatinovo plechové kachle zn. Peterky hnedej farby a obžalovaný (t. č. odsúdený) L. B. dňa 16.02.2017 dobrovoľne vydal 1 ks vyšívaneho obrazu s podobizňou ženy s bielym rámom a 1 ks vyšívaneho obrazu s podobizňou dvoch žien s bielym rámom, ktoré veci boli vrátené dňa 22.05.2017 poškodenej F. U. (č. I. 175 sp. zn. 8T/30/2017).

Ďalej sťažnostný súd zistil, že dňa 22.11.2016 bola v rodinnom dome č. XXX v obci B. u poškodenej F. U. vykonaná obhliadka miesta činu (č. I. 176, 177 sp. zn. 8T/30/2017), z ktorej vyplýva, že na kôlni vo dvore boli poškodené drevené latové dvojdielne dvere, ktoré boli opatrené dvoma priečnymi na visacie zámky uzamykateľnými kovovými pásmi, pričom jeden bol v ľavej časti dvihnutý smerom von a druhý vysunutý na zemi v pravo vedľa dverí a v kôlni sa ešte nachádzali nejaké sudy, rebríky a laty. Na zemi pred dverami do kôlne bol nájdený visací zámok bordovohnedej farby. Dňa 25.01.2017 bola v rodinnom dome č. XXX v obci B. u poškodenej F. U. vykonaná obhliadka miesta činu (č. I. 185 sp. zn. 8T/30/2017), z ktorej vyplýva, že na obývacej izbe je rozbité okno a otvorená poškodená okenica, v izbách sú porozhadzované veci, pričom daktyloskopické ani biologické stopy sa nepodarilo zaistiť. Dňa 04.02.2017 bola v rodinnom dome č. XXX v obci B. u poškodenej F. U. vykonaná obhliadka miesta činu (č. I. 198 sp. zn. 8T/30/2017), z ktorej vyplýva, že sklenená výplň okna bola rozbitá, na okennom ráme boli známky páčenia a vo vnútorných priestoroch domu boli pootvárané skrine. Dňa 05.02.2017 bola v rodinnom dome č. XXX v obci B. u poškodeného O. K. vykonaná obhliadka miesta činu (č. I. 217 sp. zn. 8T/30/2017), z ktorej vyplýva, že na drevenej šope boli vylomené laty a vchodové dvere do domu boli vykopnuté alebo vypáčené a vnútorné dvere v dome boli vypáčené a na zemi boli porozhadzované veci.

K vine obžalovaných a ich spoločnej účasti na spáchaní skutkov 1 až 4 rozsudku okresný súd v základnom konaní poukázal aj na výpoveď obžalovaného (t. č. odsúdeného) W. K., ktorý účasť obžalovaných X., R. a L. B. na všetkých týchto skutkoch taktiež potvrdil.

Vina odsúdeného L. B. bola podľa názoru sťažnostného súdu spoľahlivo preukázaná, a to nielen priznaním troch obžalovaných, ale aj výpoveďou spoluobžalovaného W. K. o ich účasti na spáchaní uvedených skutkov, vyhlásením o vine obžalovaného O. B., i výpoveďami poškodených RNDr. F. U., Ing. B. U. a O. K. a ďalšími zabezpečenými dôkazmi, najmä vydanými vecami a obhliadkami miesta činu. Možno teda konštatovať, že výpovede obžalovaných o spôsobe vniknutia do obytného domu korešpondovali so zabezpečenými dôkazmi, na ktoré vyššie poukázal aj sťažnostný súd (zápisnice o vydaní veci a zápisnice o ohliadke miesta činu). Výpoveďou navrhnutých svedkov by podľa názoru sťažnostného súdu vzhľadom na vyššie uvedené, nevyšli najavo nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Podľa názoru sťažnostného súdu nie je dôvod, aby odsúdeným navrhovaní svedkovia boli vypočutí v predmetnej trestnej veci. Doplnené výsluchy navrhnutých svedkov a ich konfrontácie s odsúdenými by vzhľadom na dôkazy, ktoré boli v pôvodnom konaní vykonané, nevzniesli do konania také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iný výrok o vine alebo treste u odsúdeného. Navyše skutočnosť, že osoby W. B. a M. B. mali podľa tvrdenia odsúdeného vniknúť do objektov uvedených v obžalobe pred odsúdenými a to prekonaním zámkov, resp. rozbitím okien a teda sa dopustili vlámania do týchto objektov nie je v predmetnej trestnej veci novou skutočnosťou, keďže tieto informácie vyplývajú už z podania X. B. zo dňa 06.01.2019 v pôvodnom konaní, ktoré sa nachádza na č. I. 525.

K námietke odsúdeného, že bol pod nátlakom vyšetrovateľa v prípravnom konaní na základe čoho sa priznal, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený sa k spáchaniu skutku priznal a toto oľutoval, takéto priznanie je neodvolateľné a nenapadnuteľné. Ak by sa odsúdený skutočne priznal iba pod nátlakom, nie je potom logicky vysvetliteľné, prečo túto skutočnosť nenamietal už v priebehu pôvodného konania, alebo prečo túto skutočnosť neuviedol v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania. Navyše odsúdený sa k spáchaniu skutkov nielen priznal ale ich spáchanie aj podrobne opísal. Skutočnosť, že by skutky neboli spáchané vlámaním nenamietal ani v odvolaní, kedy namietal len výšku uloženého trestu, ako ju namietal aj teraz. Na základe uvedeného možno konštatovať, že odsúdený sa domáha obnovy konania v úmysle dosiahnuť zníženie uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Pretože sťažnostný súd nezistil podmienky na zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného L. B. ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.